

Zygmunt Włodzimierz Pyzik

Szczekociny, pow. Włoszczowa

Informator Archeologiczny : badania 3, 396-397

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

niej Krzyszacom. Jest oddalone ok. 3 km. od miasta Nowogrodu na wschód.

Z tego systemu przebadano jedynie grodzisko w Nowogrodzie i na "Górkach" ok. 3 km na zachód od Nowogrodu, naprzeciwko wsi Jankowo-Młodzianowo.

Przewiduje się wstępne badania sondażowe.

ŚCIEŻKOCINY, pow. Włoszczowa

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Kielcach

Badania prowadził mgr Zygmunt Włodzimiers Pysik.

Finansował WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań.

Grodzisko średniowieczne /XIII/XIV wiek/.

W okresie od 3 lipca do 8 sierpnia br. prowadzono badania, które miały charakter weryfikacyjny i ratowniczy. Przedmiotem badań było grodzisko zwane przez miejscową ludność samosyskiem. Znajduje się ono nad Pilicą, w obrębie łąkowej terasy salwowej, w odległości około 3 km na S-E od miasteczka Ścieżkocin. Grodzisko ma kształt kolisty; składa się ze stożkowatego nasypu /wysokość względna 3 m, średnica 30-35 m/ oraz nieckowatej fosy /szerokość przeciętna 10 m/. Bagnisty grunt, na którym sbudowano gród, umocniono bierwionami i wbitymi palami. Jądro nasypu wnie-
siono z przemieszanego z próchnicą bagienną piasku, żwiru rzecz-
nego i gliny. Płaszczyzna nasypu tworzy ścianę próchniczną.

Założono ostre wykopy, w których natrafiono na relikty obszernego domostwa /wieży mieszkalno-strażniczej?/ sbudowanego z drewna, zabezpieczonego przed pożarem polepą z gliny. W toku badań znaleziono bardzo liczny materiał kulturowy: kilkadziesiąt

ułamków naczyń glinianych obtoczonych na kole szybkoobrotowym i wypalanych przeważnie w atmosferze utleniającej, zdobionych najczęściej dookołnymi słóbkami poziomymi, a także motywem linii falistej, rzędami ukośnych nakład i ornamentem stemplkowym w kształcie skraczkowanych kółeczek o średnicy 1,5 cm; paręset kości zwierząt hodowlanych i dzikich, m.in. konia i dzika; około 100 przedmiotów z żelaza, w tym kilka fragmentów ostróg z kółkiem szpatym, groty bełtów, noże, nóż rycerski /kordsik/, wędzidło, podkowę, nożycy i gwoździe; wyroby kościane - długi przedmiot spiczasto zakończony /narsędzie rybackie?/, przekłuwaś i zdobione okładziny. Z innych materiałów należy jeszcze wspomnieć o żużlu żelaznym o strukturze żużla pierwotnego, licznej popiele i węgla drzewnym.

Z analizy warstw kulturowych i znalezionego materiału sabytkowego wynika, iż grodzisko szoskocińskie jest pozostałością grodu jednofazowego, zbudowanego przypuszczalnie dopiero w ostatniej ćwierci XIII wieku i funkcjonującego zapewne nie dłużej niż do około połowy następnego stulecia. Znalezione w toku wykopalisk militaria przemawiają za rycerskim i ewentualnie strażniczym charakterem grodu.

SZCZYTNO, m.

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
PP PZK, Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Buosek-Płahtowa.

Finansował WKZ w Olestynie. Pierwszy sezon badań.

Zamek krzyżański z XIV wieku.

Głównym zadaniem prac wykopaliskowych było odsłonięcie rysu pierwotnego układu murów zamku, w celu dostarczenia mate-